

Sygn. akt II K 198/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2018 r.

Sąd Rejonowy w G. - Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący – SSR Joanna Sobczak

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Bajerska

przy udziale Prokuratora Małgorzaty Zdrojewskiej – Gutowskiej

po rozpoznaniu w dniu 18.09.2018 r. sprawy

K. B. - urodz. (...) w G., syna P. i I. zd. F., obywatelstwa polskiego, pesel (...), karanego, zam. G. ul. (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu 24 stycznia 2018r. w G. kierował pojazdem marki B. o nr rej. (...) po drodze publicznej ulicą (...), czym nie zastosował się do prawomocnej decyzji o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami kategorii B wyd. przez Prezydenta G. z dnia 03.03.2017r. (nr decyzji (...)), **tj. o czyn z art. 180a kk**

ORZĘKA :

1. Oskarżonego **K. B.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, to jest występku z art. 180a kk i za to, na tej podstawie, wymierza mu karę 40 (czterdzieści) stawek dziennych grzywny, przyjmując że jedna stawka jest równoważna kwocie 20 (dwadzieścia) złotych;
2. Na podstawie art. 42§1a pkt 1 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku;
3. Na podstawie art. 43§3 kk nakłada na oskarżonego obowiązek zwrotu dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdu;
4. Zasądza od oskarżonego kwotę 80 (osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty oraz obciąża wydatkami w wysokości 70 (siedemdziesiąt) złotych.

Sygn. akt II K 198/18

UZASADNIENIE

Zakres uzasadnienia ograniczono na podstawie art. 424 § 3 KPK z uwagi na to, że wniosek o pisemne uzasadnienie złożony na podstawie art. 422 § 2 KPK dotyczy wyłącznie orzeczenia o karze.

Występek przewidziany w art. 180a kk jest zagrożony karą grzywny, karą ograniczenia wolności albo karą pozbawienia wolności do lat 2. Rozważając w tych ramach wymiar kary wobec oskarżonego Sąd uwzględnił następujące okoliczności:

Sąd na niekorzyść oskarżonego potraktował:

- uprzednią wielokrotną karalność oskarżonego

Z kolei na korzyść oskarżonego Sąd potraktował:

- młody wiek oskarżonego

- niewielką odległość jaką oskarżony pokonał kierując pojazdem zanim zostało mu to uniemożliwione;

Mając na względzie wszystkie powyżej opisane okoliczności Sąd uznał, że wobec oskarżonego należało orzec na podstawie art. 180a kk karę czterdziestu stawek dziennych grzywny przyjmując, że jedna stawka dzienna jest równoważna kwocie 20 zł. Wymiar tej kary nie przekracza stopnia winy oskarżonego ani też stopnia społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu, które należy uznać za dość znaczne. Oskarżony z pełną świadomością nie zastosował się do wydanej wobec niego decyzji okazując w ten sposób lekceważenie porządku prawnego. Uprzednia karalność K. B. w powiązaniu z jego młodym wiekiem przemawia również za tym, że czyn, który on popełnił nie miał charakteru wyjątkowego i stanowił wyraz tendencji oskarżonego do lekceważenia norm prawnych. W świetle tych okoliczności nie ulega zatem wątpliwości, że dla powstrzymania oskarżonego przed popełnieniem innego lub podobnego przestępstwa za konieczne należało uznać wymierzenie mu kary grzywny w wymiarze powyżej minimalnego zagrożenia ustawowego. Oskarżony musi sobie w końcu uświadomić, że przestępstwo nie popłaca. Sąd wymierzając karę w tym wymiarze wyszedł z przekonania, że jej rodzaj odpowiada dyrektywie prewencji indywidualnej. W ocenie Sądu kara ta zdaje się wreszcie czynić zadość wskazaniom prewencji ogólnej. Z tych wszystkich względów orzeczono jak w punkcie 1-szym sentencji wyroku.

Oskarżony został skazany za popełnienie przestępstwa przewidzianego w art. 180a kk. W związku z tym Sąd na podstawie art. 42 §1a kk orzekł wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres jednego roku, a więc okres minimalny określony w art. 43 § 1 kk. Podkreślić przy tym należało, że zgodnie z art. 42§1a kk o treści obowiązującej od dnia 1 czerwca 2017 r. - w przypadku popełnienia przestępstwa z art. 180a§1 kk orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych wobec sprawcy jest obligatoryjne – co też próbował kwestionować oskarżony na rozprawie.

Podejmując rozstrzygnięcie w przedmiocie środka karnego Sąd miał na względzie opisane już powyżej okoliczności, które zostały wzięte pod uwagę przy wymiarze kary. W ocenie Sądu okres, na który został orzeczony ten środek jest współmierny do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego czynu przestępnego oraz winy oskarżonego, które należy uznać za dość znaczne. Zdaniem Sądu wymiar tego środka karnego odpowiada pozostałym dyrektywom wymiaru kary, w szczególności dyrektywie prewencji indywidualnej. Wobec tego, że K. B. został skazany za czyn z art. 180a kk Sąd miał możliwość orzeczenia zakazu prowadzenia pojazdów w wymiarze od roku do piętnastu lat. Zdaniem Sądu wymiar tego środka karnego odpowiada pozostałym dyrektywom wymiaru kary, w szczególności dyrektywie prewencji indywidualnej.

W punkcie trzecim wyroku na podstawie art. 43§3 kk zobowiązano oskarżonego do zwrotu prawa jazdy albowiem z materiałów zgromadzonych w sprawie i wyjaśnień samego oskarżonego wynika, że już po zatrzymaniu go do kontroli odebrał on nowy dokument uprawniający do kierowania pojazdami.

Na podstawie art. 627 kpk oraz art. 2 ust 1 pkt 4 oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. z 1983 r. Dz. U. Nr 49, poz. 223 ze zm.) Sąd w punkcie czwartym zasądził od oskarżonego K. B. opłatę w kwocie 80 zł oraz obciążył go wydatkami poniesionymi w toku postępowania w kwocie 70 zł. Podejmując takie rozstrzygnięcie Sąd miał na względzie okoliczność, że oskarżony uzyskuje dochody z pracy zarobkowej w takiej wysokości, która pozwala mu na uiszczenie tych kosztów.